

แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร :กรณีศึกษา เปรียบเทียบแนวทางการควบคุมทางศุลกากรระหว่างสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง

Guidelines for Improving the Efficiency of Customs Control: A Comparative Case Study of Customs Control Guidelines between Suvarnabhumi Airport Passenger Control Customs Office and Don Mueang Airport Customs Office

ปกป้อง รัตนบุรี**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพการควบคุมทางศุลกากรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมืองกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร จากกลุ่มตัวอย่างบุคลากรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง 172 กลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า (1) ประสิทธิภาพการควบคุมทางศุลกากรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรดอนเมือง ได้แก่ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย $R^2 = 0.521$ จึงสามารถทำนายปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรดอนเมืองที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมทางศุลกากร ได้ร้อยละ 52.10 และ (3) ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่ ด้านการประสานงาน ด้านกฎหมายและระเบียบ และด้านบุคลากร มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย $R^2 = 0.577$ จึงสามารถทำนายปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมทางศุลกากร ได้ร้อยละ 57.70

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ ; การควบคุมทางศุลกากร ; สำนักงานศุลกากร

* สำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง

** นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

การเดินทางข้ามประเทศในปัจจุบันนั้นมีปริมาณที่มากขึ้น ซึ่งในบางครั้งผู้กระทำความผิดทางศุลกากรนั้นมักจะแฝงตัวมากับนักท่องเที่ยว นำมาซึ่งการจับกุมผู้กระทำความผิดทางศุลกากรที่สนามบินที่เพิ่มมากขึ้น โดยการกระทำผิดนั้นมีรูปแบบเป็นการกระทำโดยเป็นขบวนการ และมักจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกระทำความผิดที่หลากหลายเพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ โดยผู้กระทำความผิดมองว่าการปฏิบัติงานในการควบคุมทางศุลกากรนั้นอาจจะมีแตกต่างกันในด้านของสถานที่ปฏิบัติงานมีผลต่อประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรที่แตกต่างกันเนื่องจากปัจจัยองค์กรแต่ละสถานที่ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เช่น บางสถานที่ที่ปฏิบัติงานอาจจะมีปัจจัยองค์กรเรื่องจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกับภาระงาน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการตรวจสอบการกระทำความผิดทางศุลกากรได้

จากปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดทางศุลกากรนั้นได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการกระทำความผิดอยู่เสมอ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ที่สำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง ซึ่งเป็นสนามบินที่สำคัญของประเทศ ที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองของประเทศ ซึ่งจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรมากยิ่งขึ้น และจะต้องประเมินว่าปัจจัยองค์กรใดบ้างที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านศุลกากรเพื่อที่จะวางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารวมถึงศึกษาปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมืองที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร เพื่อที่จะสามารถนำมาเป็นข้อมูลสำหรับนำไปปรับใช้ในองค์กรเพื่อให้องค์กรสามารถขับเคลื่อนภารกิจขององค์กรไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาประสิทธิภาพการควบคุมทางศุลกากรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง ประกอบด้วย ด้านสมรรถนะองค์กร

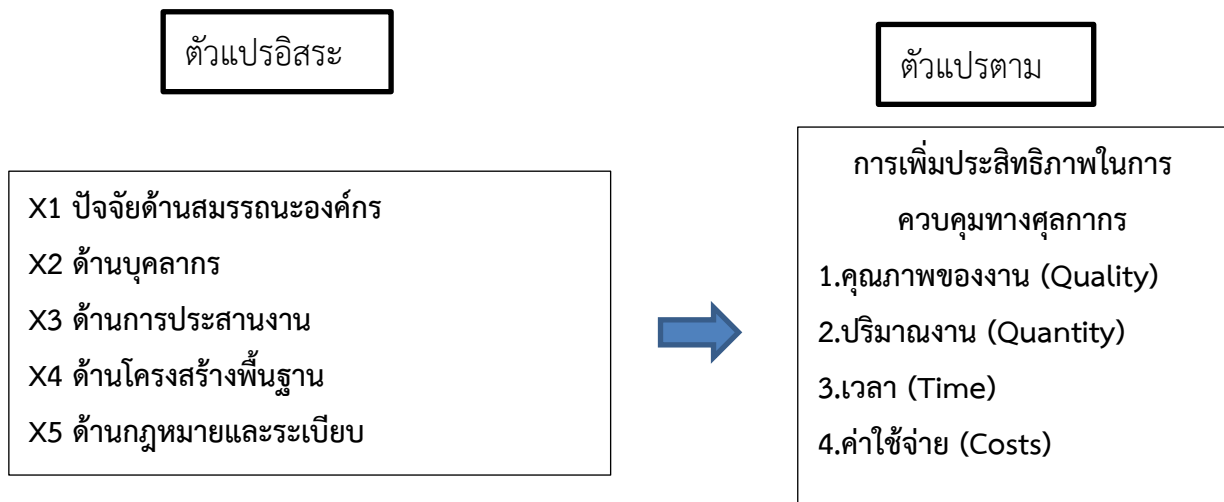
ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎหมายและระเบียบกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : ศึกษาการเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมทางศุลกากรและนำหลักการดังกล่าวมาเป็นกรอบในแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมทางศุลกากรในปัจจุบัน
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ : ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ที่จะศึกษาเฉพาะ สำนักงานศุลกากรตรวจของตู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ (ประมาณ 1 เดือน)

สมมติฐาน

1. ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรดอนเมือง ได้แก่ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร
 2. ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของตู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกฎหมายและระเบียบ มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร
- กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามแบบประเมินค่าจากประชากร คือ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของ สำนักงานศุลกากรตรวจของตู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมืองจำนวน 301 คน จำนวน 172 กลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ (2) สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 2 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัย ได้แก่ Levene Statistic , Brown-Forsythe , F test (One Way ANOVA) และสถิติหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรมีจำนวนทั้งหมด 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับอุปสรรค/ปัญหาที่เกิดขึ้น และข้อเสนอแนะ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open- ended questions)

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรและการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรของสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมืองและสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1.ผลการวิเคราะห์ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการประสานงาน ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎหมายและระเบียบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.38, 4.34, 4.31 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านบุคลากร โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยย่อย พบว่า

1.1 ปัจจัยด้านการประสานงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายใน รองลงมาคือ ด้านการประสานงานกับต่างประเทศ และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก (ค่าเฉลี่ย 4.42, 4.39 และ 3.38 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมปัจจัยองค์กรด้านประสานงาน

ปัจจัยด้านการประสานงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายใน	4.42	.683	มากที่สุด
2. การประสานงานกับต่างประเทศ	4.39	.688	มากที่สุด
3. การประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก	4.38	.804	มากที่สุด
รวม	4.39	.609	มากที่สุด

1.1.2 ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสมรรถนะด้านเทคโนโลยี รองลงมาคือ สมรรถนะด้านบุคลากร และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือสมรรถนะด้านการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.62, 4.45, และ 4.28 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ภาพรวมปัจจัยองค์กรด้านสมรรถนะองค์กร

ปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.สมรรถนะด้านเทคโนโลยี	4.62	.594	มากที่สุด
2.สมรรถนะด้านบุคลากร	4.45	.703	มากที่สุด
3.สมรรถนะด้านการจัดการ	4.28	.752	มากที่สุด
รวม	4.38	.804	มากที่สุด

1.1.3 ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมทางศุลกากร รองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ที่มีความสะอาด ปลอดภัยและมีการจัดการแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.49 และ 4.19 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ภาพรวมปัจจัยองค์กรด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ปัจจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความพร้อมในด้านอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมทางศุลกากร	4.49	.644	มากที่สุด
2. อาคารสถานที่ที่มีความสะอาด ปลอดภัยและมีการจัดการแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสม	4.19	.865	มาก
รวม	4.34	.620	มากที่สุด

1.1.4 ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการออกแบบความเหมาะสมของกฎระเบียบ ข้อบังคับ สอดคล้องกับสถานการณ์รองลงมาด้านกฎหมายของกรมศุลกากรมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการควบคุมทางศุลกากร (ค่าเฉลี่ย 4.37 และ 4.26 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ภาพรวมปัจจัยองค์กรด้านกฎหมายและกฎระเบียบ

ปัจจัยด้านกฎหมายและระเบียบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ข้อบังคับ กฎระเบียบสอดคล้องกับสถานการณ์	4.37	.692	มากที่สุด
2. กฎหมายมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน	4.26	.752	มากที่สุด
รวม	4.31	.619	มากที่สุด

1.1.5 ปัจจัยด้านบุคลากรภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการฝึกอบรมบุคลากร รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของบุคลากร และ ด้านความรู้ความสามารถสอดคล้องกับลักษณะงานของบุคลากรและที่มีค่าน้อย

ที่สุดคือ ด้านจำนวนเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับปริมาณงาน (ค่าเฉลี่ย 4.37, 4.09, 4.03 และ 3.33 ตามลำดับ) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ภาพรวมปัจจัยองค์กรด้านบุคลากร

ปัจจัยด้านบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.การฝึกอบรมบุคลากร	4.37	.675	มากที่สุด
2.ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของบุคลากร	4.09	.719	มาก
3. ความรู้ความสามารถสอดคล้องกับลักษณะงาน	4.03	.790	มาก
4. จำนวนเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับปริมาณงาน	3.33	1.150	ปานกลาง
รวม	3.95	.619	มาก

2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรอยู่ในระดับมากที่สุด โดยให้ความสำคัญกับ ด้านเวลา รองลงมาคือ ด้านคุณภาพงาน และด้านปริมาณงาน และด้านค่าใช้จ่าย ตามลำดับ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ภาพรวมการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

การเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
เวลา	4.41	.561	มากที่สุด
คุณภาพของงาน	4.38	.540	มากที่สุด
ปริมาณงาน	4.38	.528	มากที่สุด
ค่าใช้จ่าย (Costs)	4.35	.567	มากที่สุด
รวม	4.38	.495	มากที่สุด

2.1 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านเวลาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการใช้เวลาในการดำเนินงานอย่างคุ้มค่า รองลงมา

ด้านการปฏิบัติงานควบคุมทางศุลกากรที่ทันเวลา ด้านการบริหารเวลาที่เหมาะสมกับปริมาณงาน ด้านการดำเนินงานให้สะดวก รวดเร็วขึ้นและที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการลดระยะเวลาของขั้นตอนต่างๆในการควบคุมทางศุลกากร ค่าเฉลี่ย (4.51,4.48,4.41,4.40 และ 4.25) ตามลำดับ

2.2 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านคุณภาพของงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติงานด้านศุลกากรมีคุณภาพมากขึ้น รองลงมา ด้านการปฏิบัติงานด้านศุลกากรมีความราบรื่นในการดำเนินงาน โดยลดปัญหาอุปสรรคและความขัดแย้งน้อยที่สุด ด้านเจ้าหน้าที่ศุลกากรมีทักษะต่างๆในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ด้านบุคลากรมีความพอใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการควบคุมทางศุลกากรมีความถูกต้องแม่นยำและเป็นไปตามมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย (4.51,4.39,4.37,4.34 และ 4.31)ตามลำดับ

2.3 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านปริมาณงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร รองลงมา ด้านการปฏิบัติงานเป็นไปตามภารกิจขององค์กร ด้านการปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้านการบริหารปริมาณงานมีความเหมาะสม และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ด้านการได้ปริมาณงานที่เหมาะสมตามที่กำหนดในแผนงาน (ค่าเฉลี่ย 4.44,4.40,4.40,4.34 และ 4.34) ตามลำดับ

2.4 การเพิ่มประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายปัจจัยย่อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการใช้งบประมาณที่เกี่ยวกับการควบคุมทางศุลกากรมีคุณภาพได้มาตรฐาน รองลงมา ด้านการใช้ทรัพยากรบุคคลทำงานได้เต็มศักยภาพ ด้านการใช้งบประมาณในการควบคุมศุลกากรเหมาะสมกับงาน ด้านผลงานในด้านการควบคุมทางศุลกากรคุ้มค่ากับงบประมาณ และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด การใช้ทรัพยากรด้าน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอยู่เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย (4.38 ,4.36,4.35,4.35 และ 4.33) ตามลำดับดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ภาพรวมการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรในแต่ละด้าน

การเพิ่มประสิทธิภาพด้านเวลา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.การใช้เวลาในการดำเนินงานอย่างคุ้มค่า	4.51	.616	มากที่สุด
2.การปฏิบัติงานควบคุมทางศุลกากรที่ทันเวลา	4.48	.662	มากที่สุด
3.การบริหารเวลาที่เหมาะสมกับปริมาณงาน	4.41	.691	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ภาพรวมการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรในแต่ละด้าน (ต่อ)

การเพิ่มประสิทธิภาพด้านเวลา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.การการดำเนินงานให้สะดวก รวดเร็วขึ้น	4.40	.609	มากที่สุด
5.การลดระยะเวลาของขั้นตอนต่างๆในการควบคุมทางศุลกากร	4.25	.750	มากที่สุด
รวม	4.41	.561	มากที่สุด
การเพิ่มประสิทธิภาพด้านคุณภาพของงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.การปฏิบัติงานด้านศุลกากรมีคุณภาพมากขึ้น	4.51	.597	มากที่สุด
2.การปฏิบัติงานด้านศุลกากรมีความราบรื่นในการดำเนินงาน โดยลดปัญหา อุปสรรคและความขัดแย้งน้อยที่สุด	4.39	.671	มากที่สุด
3.เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีทักษะต่างๆในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.37	.685	มากที่สุด
4.บุคลากรมีความพอใจในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น	4.34	.703	มากที่สุด
5.การควบคุมทางศุลกากรมีความถูกต้องแม่นยำและเป็นไปตามมาตรฐาน	4.31	.712	มากที่สุด
รวม	4.38	.540	มากที่สุด
การเพิ่มประสิทธิภาพด้านปริมาณงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร	4.44	.623	มากที่สุด
2.การปฏิบัติงานเป็นไปตามภารกิจขององค์กร	4.40	.627	มากที่สุด
3.การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร	4.40	.609	มากที่สุด
4.การบริหารปริมาณงานมีความเหมาะสม	4.34	.704	มากที่สุด
5.การได้ปริมาณงานที่เหมาะสมตามที่กำหนดในแผนงาน	4.34	.703	มากที่สุด
รวม	4.38	.528	มากที่สุด

ตารางที่ 7 ภาพรวมการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรในแต่ละด้าน (ต่อ)

การเพิ่มประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่าย (Costs)	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.การใช้งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมทางศุลกากรมีคุณภาพได้มาตรฐาน	4.38	.633	มากที่สุด
2.การใช้ทรัพยากรบุคคลทำงานได้เต็มศักยภาพ	4.36	.673	มากที่สุด
3.การใช้งบประมาณในการควบคุมศุลกากรเหมาะสมกับงาน	4.35	.705	มากที่สุด
4.ผลงานในด้านการควบคุมทางศุลกากรคุ้มค่ากับงบประมาณ	4.35	.690	มากที่สุด
5.การใช้ทรัพยากรด้าน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอยู่เกิดความสูญเสีย น้อยที่สุด	4.33	.702	มากที่สุด
รวม	4.35	.567	มากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมือง ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกฎหมายและระเบียบ มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

ผลการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรจากจำนวนทั้งหมด 5 ตัวแปร ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการองค์กร ได้ร้อยละ 52.10 และระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรนี้มีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) โดยรวมเรียงลำดับตามขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการประสานงานและด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง)

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Beta	T	Sig.
	B	S.E.			
(Constant)	1.270	.361		3.519	.001
ด้านกฎหมายและระเบียบ	.310	.081	.394	3.829	.000
ด้านสมรรถนะองค์กร	.255	.093	.260	2.732	.008
ด้านบุคลากร	.175	.067	.229	2.623	.010
R = .722 , R ² = .521 , S.E. _{est} = .343					

3.2 สมมุติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกฎหมายและระเบียบ มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

ผลการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า มีตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปรจากจำนวนทั้งหมด 5 ตัวแปร ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านการประสานงาน ด้านกฎหมายและระเบียบ และด้านบุคลากร โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการองค์กร ได้ร้อยละ 57.70 และระหว่างตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรนี้ มีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) โดยรวมเรียงลำดับตามขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการประสานงาน ด้านกฎหมายและระเบียบ และด้านบุคลากร ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การถดถอยพหุคูณระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ)

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Beta	T	Sig.
	B	S.E.			
(Constant)	.957	.326		2.937	.004
ด้านการประสานงาน	.361	.060	.470	6.048	.000
ด้านกฎหมายและระเบียบ	.238	.070	.290	3.376	.001
ด้านบุคลากร	.195	.079	.219	2.483	.015
R = .760 , R ² = .577 , S.E. _{est} = .331					

การอภิปรายผล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการที่องค์กรมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงาน และการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ให้ข้าราชการมีความรู้ความเชี่ยวชาญในงานที่ปฏิบัติ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานนั้นจะช่วยลดขั้นตอนการดำเนินงานทำงานได้อย่างรวดเร็ว และใช้ทรัพยากรลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ชัย ต้นพัฒนา (2561) และงานวิจัยของ ไพโรจน์ ศรีบุญนาถ (2561) ที่พบว่าปัจจัยที่ทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมศุลกากรในการควบคุมทางศุลกากร คือ การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในพื้นที่ และการจัดการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ให้ข้าราชการมีความสามารถและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการมีนวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

2. ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรดอนเมือง ได้แก่ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

จากการศึกษาพบว่า มีปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรดอนเมือง จำนวน 3 ปัจจัย จากจำนวน 5 ปัจจัย ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านสมรรถนะองค์กร และด้านบุคลากร โดยปัจจัยองค์กรทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ของการเพิ่ม

ประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร ได้ร้อยละ 52.10 และระหว่างปัจจัยองค์การทั้ง 3 ปัจจัยนี้ มีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) โดยรวมเรียงลำดับตามขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้ดังนี้

2.1 ด้านกฎหมายและระเบียบ สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพโรจน์ ศรีบุญนาท (2561) ที่พบว่า การมีระเบียบคู่มือปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการเป็นมาตรฐานส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกองสืบสวนและปราบปราม กรมศุลกากร

2.2 ด้านสมรรถนะองค์กร สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง (2553) ที่ได้อธิบาย สมรรถนะด้านการจัดการมีอิทธิพลทางตรงต่อผลการดำเนินงาน ของ อบต. แสดงให้เห็นว่า หาก อบต. มีการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ มีการจัดการทรัพยากร องค์การ และมีหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน มากเท่าใด ก็จะส่งผลทำให้ อบต. มีผลการปฏิบัติงานดีมากขึ้นเท่านั้น

2.3 ด้านบุคลากร สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (ดอนเมือง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนันท์ชัย ต้นพัฒนา (2561) ที่พบว่า การจัดการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้ให้ข้าราชการมีความสามารถและมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน มีกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทำให้ข้าราชการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัจจัยองค์การของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกฎหมายและระเบียบ มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร

จากการศึกษาพบว่า มีปัจจัยองค์การของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จำนวน 3 ปัจจัย จากจำนวน 5 ปัจจัย ที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านการประสานงาน ด้านกฎหมายและระเบียบ และด้านบุคลากร โดยปัจจัยองค์การทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์ของการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร ได้ร้อยละ 57.70 และระหว่างปัจจัยองค์การทั้ง 3 ปัจจัยนี้ มีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) โดยรวมเรียงลำดับตามขนาดความสัมพันธ์จากมากไปน้อย

3.1 ด้านการประสานงานสามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกรฤทธิศักดิ์ สุขฤทธิ์ (2563) ที่พบว่า การประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านการข่าวกับหน่วยงานต่างๆ มีผลต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ

3.2 ด้านกฎหมายและระเบียบ สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภิญโญ พรหมเสื่อ (2563) ที่พบว่า การมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กระบวนงาน และคู่มือการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและครบถ้วน ให้บุคลากรดำเนินการรวมทั้งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

3.3 ด้านบุคลากร สามารถอธิบายความสัมพันธ์กับการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร (สุวรรณภูมิ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภิญโญ พรหมเสื่อ (2563) ที่พบว่า การมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่รับผิดชอบสำนวนคดีตรงตามตำแหน่งและมีความรู้ความสามารถในการสำนวนคดี โดยมีการมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมาย มีหัวหน้างานในการตรวจงาน มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีการดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะทำให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยองค์กรของสำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานดอนเมืองและสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้แก่ ด้านสมรรถนะองค์กร ด้านบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านกฎหมายและระเบียบ ที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ยกเว้น ปัจจัยด้านบุคลากร อยู่ระดับมาก ปัจจัยด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด และพิจารณารายข้อ พบว่า ประเด็นบุคลากรของหน่วยงาน ได้แก่ จำนวนเจ้าหน้าที่มีเพียงพอสอดคล้องกับปริมาณงานการควบคุมทางศุลกากร มี ค่าเฉลี่ยน้อยสุด ดังนั้น ควรมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการควบคุมทางศุลกากร มีเพียงพอสอดคล้องกับปริมาณงานการควบคุมทางศุลกากร ดังนี้

1. ควรจัดอัตรากำลังทางด้านบุคลากรของกรมศุลกากร ให้มาปฏิบัติงานในการควบคุมทางด้านศุลกากรเพิ่มมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อที่จะทดแทนกำลังทางด้านศุลกากรเพิ่มมากขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น การใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาวิเคราะห์ข้อมูลผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำความผิดทางศุลกากร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรต้นปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากร เพื่อที่จะทราบว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมทางศุลกากรของสำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและสำนักงานศุลกากรดอนเมือง

เอกสารอ้างอิง

- นลพรรณ บุญฤทธิ์. (2558). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรรณนิดา คำนา. (2562). *ปัจจัยเอื้อต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยศิลปากร*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พฤติสิทธิ์ อุทุม. (2559). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรจน์ ศรีบุญนาถ (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกองสืบสวนและปราบปราม กรมศุลกากร*. บทความการค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภิญโญ พรหมเสื่อ (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านคดีของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน:กรณีศึกษาพนักงานเจ้าหน้าที่กองคดีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน*. บทความการค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฤทธิศักดิ์ สุขฤทธิ์. (2563). *การนำมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ*. บทความการค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุนันท์ชัย ต้นพัฒนา. (2561). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมศุลกากร กรณีศึกษาส่วนบริการศุลกากร 1 สำนักงานศุลกากรท่าเรือกรุงเทพ*. บทความการค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรถนรินทร์ ฅ ไพรี. (2556). *ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศของเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักงานศุลกากรท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.